

نگاهی به جایزه آزادی بیان توماج صالحی

سوراخ موشی برای توماج!

مریم اسدزاده
نویسنده

از سلمان رشدی مرتد
تا توماج صالحی در یک

ردیف هستند و مستحق دریافت جایزه آزادی بیان! حال این آزادی بیان اگر باعث از بین رفتن حقوق شهروندی یا مذهبی چندین میلیون نفر در ایران و چندین میلیارد نفر در جهان بشود، مسأله‌ای نیست و اشکالی ندارد، زیرا اصل بر آزادی بیان است. پیش از این گزارشی از شورای آتلانتیک در مورد توماج صالحی در رسانه‌ها با تیتر «داخل سوراخ موش: چگونه یک خواننده رپ گفتمان تغییر رژیم ایران را انتقال می‌دهد»، نوشته شده و عنوان شده بود که این فرد تا قبل از دستگیری زیاد شناخته شده نبوده است. نویسنده آورده که هم محتوای آهنگ‌های صالحی و هم مباحثی که به آنها می‌پردازد، بیانگر تغییر چشم‌اندازهای رسانه‌ای در ایران است، آن جایی که مرزهای بین ایرانیان کوچ کرده (diaspora) و ایرانیان حاضر در ایران در حال محو شدن است و گفتمان تغییر رژیم به طور فزاینده‌ای به گفتمان حاکم تبدیل شده است.

این مطلب هم شاهد مثالی است برای اینکه کاملاً درک کنیم، چگونه یک ترانه رپ از یک خواننده قانون شکن که باعث هرج و مرج و ایجاد خشونت در کشور شده است، جایزه آزادی بیان را می‌گیرد! جایزه‌ای که به تلاش برای تغییر حکومت در ایران داده می‌شود و نه به تلاش برای آزادی بیان!

می‌کرد، چون باورش شده بود که نیروهای امنیتی به او دسترسی ندارند. اما آیا یک جوان آثارش مستحق گرفتن جایزه آزادی بیان است. اما بعد از دستگیری فوراً اعتراف کرد. او واقعاً ترسیده بود زیرا توسط معاندان خارج از کشور توجیه شده بود که توانایی وزارت اطلاعات در این حد نیست که جای او را پیدا کنند. او هم که سواد سیاسی نداشت، جرأتی کاذب پیدا کرده و در فضای مجازی شاخ و شانه کشیده و جوانان را به خشونت علیه نیروهای امنیتی و خرابکاری دعوت

سلسله جایزه‌های سیاسی

فقط با نگاهی به جوایز ۲۰۲۳ متوجه می‌شویم که جایزه فقط در راستای سیاست‌های لندن است.

اطمینان! پاسخ صالحی به مجری این است که؛ او را دستگیر نکردند، چون دستگیری‌اش باعث از بین رفتن وجهه بین‌المللی نظام شده و حتی طرفداران خودشان را هم از دست می‌دهند و به این نگاه می‌کنند که طرف چقدر مهم است و آیا می‌ارزد که او را دستگیر کنند یا نه؟! از مصاحبه بالا به این نتیجه می‌رسیم که حتماً متن ترانه‌های صالحی به حدی برانداخته بوده است که برای مخاطبانش هم ایجاد شائبه شده که چرا او دستگیر نشده است. البته در ویکی‌پدیای این فرد، قسمتی با عنوان اعتراف اجباری وجود دارد که در ذیل می‌آید: در اعتراف اجباری که پس از بازداشت توماج صالحی از تلویزیون ایران پخش شد، صحنه‌ای همانند موزیک ویدیوی فال نشان داده شده که در آن جای توماج و فرد

تسبیح به دست عوض شده و توماج صالحی از ترویج خشونت از طریق ترانه ابراز پشیمانی می‌کند. در حالی که او هیچ‌گاه مرتکب ترویج خشونت نشده است، بلکه همواره با استفاده از موزیک‌ها و شبکه‌های اجتماعی خود، مردم را به صلح و اهمیت دادن به همدیگر تشویق می‌کرد.

تمامی موزیک ویدیوهای صالحی، جوانان را به خشونت دعوت می‌کند و نظام را تهدید کرده و پایان آن را اعلام می‌کند. یکی از موزیک ویدیوهای او رسماً تمام ارکان نظام و مردمی که پای

در اخبار هنری خبری عجیب دیده می‌شود، توماج صالحی برنده جایزه سالانه «آزادی بیان» شد. سازمان غیرانتفاعی Index on Censorship که برای آزادی بیان در سراسر جهان مبارزه می‌کند و با ترازوی که طبق سیاست و منافع خودشان است به کسانی که آنها را در مبارزه با سانسور در هر نقطه از جهان تأثیرگذار می‌دانند، جایز می‌دهند. این افتخار امسال نه به خبرنگاران جان برکفی که برای نشان دادن نسل‌کشی در غزه به فلسطین رفته‌اند که به توماج صالحی، رپر ایرانی اعطا شد. «سوراخ موش بخر» نام ترانه توماج صالحی رپر نه چندان معروفی است که شبکه‌های معاند به جوانان معرفی می‌کنند و از مظلومیت او می‌گویند و از دعوت به صلحی که در تمام اغتشاشات داشته است.

مصاحبه با توماج صالحی در یوتیوب، موجود است و بین سؤالات این نکته بیش از همه به چشم می‌خورد که چرا با این همه توهین و دشمنی با نظام هنوز دستگیر نشده، مگر او سوپاپ اطمینان نظام است!

حکایت آزادی مصلحتی

و مجری مجدد روی این نکته تأکید می‌کند و آمارهای اینچنینی می‌دهد که: حدود ۵۰ درصد از سؤالات به این نکته اشاره شده که چگونه می‌شود که تو دستگیر نشدی؟! شاید تو مهره نظام هستی و سوپاپ

صالحی بارها در لایوهایش گفته بود من رانمی‌توانم بگیرم و قدرت اینکه جایم را پیدا کنند، ندارند. اما بعد از دستگیری فوراً اعتراف کرد. او واقعاً ترسیده بود زیرا توسط معاندان خارج از کشور توجیه شده بود که توانایی وزارت اطلاعات در این حد نیست که جای او را پیدا کند. او هم که سواد سیاسی نداشت، جرأتی کاذب پیدا کرده و در فضای مجازی شاخ و شانه کشیده و جوانان را به خشونت علیه نیروهای امنیتی و خرابکاری دعوت می‌کرد، چون باورش شده بود که نیروهای امنیتی به او دسترسی ندارند